

Engeland.

LONDEN, 6 February.

Het parlement is gisteren, door den Koning in persoon, met de volgende aanspraak geopend geworden.

My Lords en Heeren,

Het tijdstip thans daar zijde, waarop de werkzaamheden van het parlement gewoonlijk hervat worden, zoo heb ik u bijeengeroepen, ten einde de gewigtige pligten te vervullen, die aan u zijn toevertrouwd.

Nimmer hebben gewigtiger en ernstiger onderwerpen uwe aandachtige overweging vereischt.

Nog altijd is de voortdurende burgeroorlog in Portugal, die reeds sedert verscheidene maanden tusschen de vorsten van het huis van Braganza gevoerd wordt, voor mij eene bron van leedwezen. Van den aanvang van dien strijd af, heb ik mij van alle andere tusschenkomst onthouden, dan die noodig was voor de bescherming van in Portugal gevestigde Britsche onderdanen; maar gij kunt u verzekerd houden, dat ik geene gelegenheid zal verzuimen, die mij moogt aangeboden worden, om mede te werken tot het herstel van den vrede in een land waarmede de belangen mijner Staten in een zoo innig verband staan.

Eenzeker moet ik het betreuren, dat mijne ernstige pogingen, om eene definitieve schikking tusschen Holland en België te bewerken, tot hiertoe vruchteloos zijn gebleven. Ik vond mij, ten laatste genoodzaakt, om, in vereeniging met den Koning der Franschen, maatregelen te nemen voor de uitvoering van het verdrag van 15 november 1831. De vermeerstering der citadel van Antwerpen heeft dat oogmerk ten deele vervuld, maar daar de nederlandsche regering steeds blijft weigeren, om de overige gedeelten van het bij dat verdrag aan België toegevoegen grondgebied te ontruimen, zoo is het embargo, dat ik bevolen had op den hollandschen handel te leggen, voortgezet geworden. Er zijn op nieuw onderhandelingen aangevangen, en gij kunt er u op verlaten, dat zij van mijne zijde, zoo als steeds onveranderlijk het geval is geweest, gevoerd worden met geen ander oogmerk, dan om aan Holland en België een afzonderlijk bestaan te verzekeren, gevestigd op beginselen van wederkerige veiligheid en onafhankelijkheid.

De goede trouw en eer, waarmede de fransche regering in dezen is te werk gegaan, en de verzekeringen, die ik bij voortdurende van de voornaamste mogendheden van Europa, wegens derzelve vriendschappelijke bedoelingen, ontvang, bezielen mij met vertrouwen op den goeden uitslag mijner pogingen voor het behoud van den algemeenen vrede. Ik heb bevelen gegeven, om u de verschillende bescheiden voor te leggen, die noodig zijn om u nopens de zaken van Holland en België in te lichten.

De naderende afloop der octrooijen op de Bank van Engeland en van de Oost-Indische Compagnie, zal eene herziening dier instellingen vereischen; en ik vertrouw op uwe wijsheid voor het maken van zoodanige bepalingen ten aanzien der gewigtige daarmede in verband staande belangen, als de ondervinding en een rijp overleg het meest geschikt mogten leeren te zijn, om het openbaar crediet te bevestigen, onzen handel te verbeteren en uit te breiden, en den algemeenen voorspoed en magt van het Britsche Rijk te bevorderen.

Uwe aandacht zal insgelijks op den staat van de Kerk gevestigd worden, en meer bijzonder op hetgeen derzelve inkomsten en het onderhoud der geestelijkheid betreft. De klagten, die uit het heffen van tienden zijn voortgesproken, schijnen aan te duiden, dat zoodanig eene verandering van stelsel vereischt wordt, waardoor, zonder vermindering der middelen, om de geestelijkheid der gevestigde Kerk eerbiedwekkend en nuttig te doen zijn, de heffing van belangen würde voorgekomen, te gelijk met de daaruit voortvloeiende onaangenaamheden en twisten, die maar al te dikwijls tusschen de dienaren der Kerk en hunne leeken hebben plaats gehad.

Het zal almede voor u noodzakelijk zijn, om te overwegen, welke redmiddelen voor het herstel van bestaande misbruiken kunnen worden aangewend, ten of de inkomsten der Kerk niet billijker en oordeelkundiger verdeeld zouden kunnen worden.

Het kan voor mij wel niet noodzakelijk zijn, te herinneren, dat bij uwe beraadslagingen over deze gewigtige onderwerpen

de verplijting op u rust, om nauwlettend voor de veiligheid der door wetten in deze koninkrijk gevestigde Kerk, en voor de ware belangen van den godsdienst te waken.

Wat Ierland betreft, werd, met het inzicht, om de oorzaken weg te nemen van bezwaren, die zoo diep gevoeld worden en zulk ongelukkige gevolgen na zich hebben gesleept, gedurende de laatste zitting van het parlement eene wet voorgesteld, strekkende om algemeen eenen afkoop van tienden mogelijk te maken. Om dit heilzame werk te voltoojen, beveel ik u aan, om behalve het vaststellen van zoodanige andere wijzigingen in de wet als voor dat gedeelte mijner staten gepast zullen worden geacht, eenen maatregel te nemen, waardoor, uitgaande van het beginsel van billijke schadevergoeding, de bezitters van land in staat worden gesteld om zich zelve van den last eener jaarlijksche betaling te bevrijden.

Bij het tot stand brengen der verdere hervormingen, die noodzakelijk moesten worden geacht, zult gij waarschijnlijk bevinden, dat, ofschoon de gevestigde Kerk in Ierland, volgens de wetten voortdurend met die van Engeland vereenigd is, de bijzondere omstandigheden, waarin heiden zich bevinden, eene afzonderlijke overweging vorderen. Er zijn andere punten, voor de algemeene rust en de welvaart van Ierland, weinig minder belangrijk, waarop gij uwe oplettendheid zult moeten vestigen. Zij betreffen de bedeeeling des regts en de in dat land plaatselijk gehevene belastingen.

Mijne heeren van het huis der Gemeenten!

Ik heb gelast, dat de begrootingen voor den dienst van het loopende jaar u worden voorgelegd. Zij zullen worden opgemaakt met de zorgvuldigste inachtneming van alle nuttige bezuiniging. Ondanks de aanmerkelijke vermindering in de begrootingen van het vorige jaar, heb ik zoo gelukkig u te kunnen berichten, dat in al de buitengewone diensten, die den draag des tijds noodzakelijk maakten, met ruimte is voorzien geworden.

De staat der inkomsten, vergeleken met de openbare uitgaven, heeft tot hiertoe ten volle beantwoord aan de verwachtingen, die men bij de sluiting der laatste zitting koesterde.

My Lords en Heeren,

In dit gedeelte van het vereenigd koninkrijk is de openbare rust, met zeer weinig uitzonderingen, bezwaard gebleven, en het zal u een gebiedende, maar tevens aangename pligt zijn om door alle mogelijke middelen de hebbelijkheid van werkzaamheid en goede orde onder de arbeidende klassen der maatschappij te bevorderen.

Van mijnen kant zal ik bereid zijn om met al mijne krachten mede te werken tot het wegruimen van alle billijke redenen van klagten, en tot het bevorderen van alle welbegrepen middelen van verbetering. Maar het is mij eene smartelijke pligt, te moeten aanmerken, dat de beroeringen in Ierland, waarvan ik bij de sluiting der laatste zitting gewaagde, aanmerkelijk zijn verergerd.

Een geest van ongehoorzaamheid en geweld is tot eene ontzettende hoogte geklommen, brengt het leven en de bezittingen der ingezetenen in gevaar, trotseert het gezag der wet, en dreigt met de rampzaligste gevolgen, zoo hij niet spoedig en nadrukkelijk beteugeld wordt.

Ik voede het vertrouwen, dat ik mij niet te vergeefs tot uwe trouw en vaderlandsliefde om bijstand in deze bedroevende omstandigheden zal wenden, en dat gij bereid zult zijn om zulke maatregelen van heilzame voorzorg te nemen, en aan mij zulk eene buitengewone magt te vertrouwen, als noodzakelijk mogten bevoonden worden om de verstoorders der openbare rust te beteugelen en te straffen, en om de vereeniging onder dezelfde wetgeving tusschen de twee landen te behouden en te versterken, die ik, om uwen bijstand en onder den regen der Goddelijke Voorzienigheid, vast besloten heb door alle in mijne magt staande middelen te handhaven, als onafscheidelijk verknocht aan den vrede, de veiligheid en de welvaart mijner Staten.

In het huis der lords is het dank adres door de markgraaf van Conyngham voorgesteld en door lord Kinnaird onderstempeld. Van deze eerste gelegenheid heeft de graaf van Aberdeen gebruik gemaakt om zich tegen de politiek van het ministerie te verklaren en zijne afkeuring te kennen te geven over de handelwijze ten aanzien van Holland, die hij, wat men ook daar

tegen moogt aanvoeren, niet anders dan een oorlog kon noemen. De engelschen hadden een embargo op alle hollandsche schepen gelegd, die vaartuigen belet de havens te verlaten en alle hollandsche schepen, die zij slechts magtig konden worden, genomen. Hiertoe betwistte hij aan de regering het recht niet, indien zij dit goed vond, maar hij wilde, dat men op de gevolgen zou zien. Zij had, zonder uitgejart te zijn, een volk aangevallen, dat haar altijd een vriend was geweest en haar nog als zoodanig behandelde; zij had zoo veel doenlijk den handel van dien staat vernield en, wat nog meerder is, den engelschen handel belemmerd, en dit had reeds drie maanden geduurd, zonder dat hij wist op welke beginselen dit rustte. Het was hier geene zake om repressailles te nemen, want geen engelsch schip, noch koopman was in het minst beleedigd geworden, en dus moest hij gelooven, dat het gouvernement eenen oorlog in den zin had, hoewel hij wederom verklaarde niet te weten, wat daartoe toch aanleiding geven zou. Men sprak wel van bepalingen van zeker traktaat, maar hij kon de deugdelijkheid hiervan geenszins erkennen en hield staande, dat het bedoelde traktaat niet alleen het overweldigen der antwerpsche citadel niet rechtvaardigde, maar zelfs dat het nemen van Antwerpen, als een middel van dwang, met den inhoud van dat traktaat streed omdat daarin duidelijk gezegd wordt, dat Antwerpen 14 dagen na de ratificatie van dat verdrag overgeven worden moest. Ook betwistte hij het recht om zoodanige geweldige middelen van onderhandeling te bezigen, daar drie der Mogendheden, welke de conferentie uitmaken, betuigd hebben, dat men die bedoeling niet had, en zelfs de gezant van het vijandig Frankrijk in het begin der negotiatien gezegd heeft, dat de onderhandelingen alleen tot eene bemiddeling strekten. Bij die meening zijn de drie Mogendheden gebleven, maar de twee anderen zijn van gevoelen veranderd. De londensche conferentie erkende meermalen Antwerpen als hollandsch grondgebied tot het einde van hare beraadslagingen; maar in juli werd Holland aangezegd, dat gebied op den 24 dier maand te moeten ontruimen. Holland vond zich hiermede bezwaard en toonde aan, dat het dit eerst 14 dagen na de ratificatie moest doen; doch kreeg ten antwoord dat het traktaat zoo spoedig geratificeerd zou worden, dat de bepaalde 14 dagen verstreken zouden zijn vóór den 24.

Lord Grey vatte vervolgens het woord op, en beantwoordde de bedenkingen van den vorigen spreker, na zich vooraf levendig beklagd te hebben, dat diens gezegden geschikt waren om Zr. Ms. ministers in hunne pogingen tot herstel van de vriendschappelijke betrekkingen met Englands oude bondgenooten te dwarsboomen en om wantrouwen op te wekken. Hij plaatste op den voorgrond, dat de scheiding tusschen Holland en België wel eene betreurenswaardige gebeurtenis (*untoward event*) was; maar dat eene hertelings, zoo wel door den Hertog van Wellington als eedert, door zijne opvolgers in het staatsbestuur, onmogelijk was bevonden, en dat het dus van belang was om aan beide deelen van het koninkrijk der Nederlanden een onafhankelijk bestaan te verzekeren. Wel was het — zeide lord Grey — te betrouwen, dat door de onafhankelijkheid van België, by de tegenwoordige schikking, niet zoo vele waarborgen bestonden, als een verlicht staatsman zou wenschen, maar de vijf Mogendheden hadden toch het mogelijke gedaan, om het beoogde doel te bereiken, door België tot een koninkrijk te verheffen, en daaraan eens bestendige onafhankelijkheid te verwaarborgen. Elke andere schikking, zoo als hij voorbeeld die, om de grenzen van Frankrijk ten koste van België uit te breiden, was met alle goede staatkunde en met de gevoelens van twee groote en in alle andere opzichten verschillend denkende staatslieden, Johan de Witt en Willem III, strydig geweest.

De beschuldiging van onverschilligheid voor de belangen van Holland keerde hij, lord Grey, van zich af, betuigende integendeel, dat het zijn ernstige wensch was en reeds is geweest om de onschendbaarheid van Holland en deszelfs grondgebied te handhaven. Maar aan den eenen kant was het onwaar, dat de Hollanders steeds de trouwe bondgenooten van Engeland geweest waren; daar zij in de twee laatste gevaarlijke oorlogen, die dat rijk te voeren had gehad (de amerikaansche oorlog, en die van 1793 tot 1813, aan de zijde van deszelfs vijanden hadden gestreden; aan den anderen kant zou uit de staatsstukken, die aan het parlement zouden worden voorgelegd, blijken, dat de nederlandsche regering allerlei nitstel had gezocht, en de billijke en in het belang der beide Staten vastgestelde bepalingen had afgewezen, kennelijk met het doel, om de sluiting van de Schelde te verwerven, of ook geleid door den heimelijken wensch om België terug te erlangen. De vaart op de Schelde nu moest vrij zijn, daar anders België, waarin buitendien reeds ontverdenheid had geheerscht, zich in de armen van Frankrijk zou werpen. Hij lord Grey, erkende overigens, dat het bestuur de overeenkomst van 22 oktober met een pynlijk gevoel had ondertekend; maar die overeenkomst werd door de noodzakelijkheid geboden. De zaken konden niet langer in denzelfden toestand blijven, en Frankrijk en Engeland waren gedwongen geweest om hunne aangelegene verbindtenis tot uitvoering van het verdrag van 15 november 1831 gestand te doen. De vermeestering van de citadel zou wel goede gevolgen hebben, daar zij de aanleiding tot botsing tusschen Holland en België verminderde. Dat

de Schelde voor de Fransche en Engelsche schepen gesloten was, was niet te verwonderen. Holland kon, volgens het recht der volken, Britsche koopvaarders uitsluiten of nemen, zonder grond tot billijke klagen te geven, maar dat de Schelde thans meer dan te voren voor belgische schepen gesloten was, was hem niet bekend. De forten Lillo en Liefkenshoek behoorden tot onderhoorigheden van de citadel. Zij hadden dus, volgens de overaenkomst van 22 oktober, aan België overgegeven moeten worden. Als een gevolg der niet overgave zou het embargo worden gehandhaafd.

De overige redeneringen van lord Grey betroffen meesst de stelling, dat België vroeger niet tot aanneming van voorwaarden van scheiding gedwongen had kunnen worden, zonder geheel Europa in eenen oorlog te wikkelen, en dat de vrede voor Engeland hoogst noodzakelijk was. Ten aanzien van Portugal hield hij staande, dat Engeland geen stipte onzijdigheid had bewaard. Hij noemde den inval van den Pedro het gevolg van eene slechte staatkunde.

Ook de hertog van Wellington sprak nog lang over het Nederlandsch belgische vraagstuk, ook om de beschuldiging van lord Grey af te keeren, dat hij en zijne vrienden den Koning der Nederlanden zijne tegenwoordige houding hadden aangeraden. Hij weidde breedvoerig uit over den loop der onderhandelingen en zeide, dat de Koning der Nederlanden alles wilde toegeven, wat in redelijkheid van hem gevraagd kon worden; doch dat er zekere belangen bestonden, die hij niet kon voorbij zien, en hoe hartelijk en eenstemmig de ondersteuning ook was, die hij bij zijne onderdanen vond, er eischen waren, die het niet in zijne magt stond in te willigen.

De zitting eindigde met de gava aanneming van het adres van antwoord door de lords.

In het huis der gemeenten is het adres in antwoord door lord Ormelie voorgedragen en ondersteund door den heer Marshall. Daar heeft de heer O'Connell met drift tegen het adres gesproken, dat hij als vermetel, bloeddorstig en inconstitueel beschouwde, en hetwelk in Ierland als eene verklaring van den burger oorlog zou aangemerkt worden. Hij heeft zich verdedigd tegen den blaam, zoo dikwerf op hem geworpen, dat hij Ierland in eenen staat van beroering hield, en beweerd, dat de ministers en hunne daden alleen de oorzaken van die beroeringen waren.

Ierland, zeide hij, is vervallen tot dien toestand van kwijning, die gewoonlijk den politieken dood van eenen staat vooraf gaat, en alleen genezen kan worden door de bloedige hulpmiddelen van eenen burger oorlog. Het terugroepen der Unie, beweerde hij, was nu noodig geworden, niet alleen voor het welzijn van Ierland, maar ook voor de veiligheid van de Konings troon. De scheiding der beide rijken was voor hen het enige, dat zijn vaderland van eenen geheel en ondergang kon redden, hij zoude dit middel ten uitvoer trachten te brengen, al ware het dat men hem met den naam van oproermaker betitelde, welken naam hij in eenen beteren geest als wel gekozen wilde aanmerken. Hij wilde, dat het huis in comité's Konings aanspraak in overweging zou nemen. De debatten over het adres bij de Gemeenten zijn niet afgeloopen en moeten heden voortgezet worden.

— Het embargo op de hollandsche schepen zal, uit hoofde van den onvereiffenden staat der zaken, niet worden opgeheven. (Courrier.)

— In de laatste dagen zijn weder eenige britsche en fransche vaartuigen van het eskader te Duins in zee gestoken, om in de Noordzee te kruisen.

— De jongste berigten uit Noord-Amerika, van het begin van januarij, luiden zeer bevredigend, en geven hoop op eene minnelijke vereffening der geschillen. Terwijl het congres bereid schijnt te wezen tot eene trapsgewijze vermindering van het tarief, wordt de stemming in Zuid-Caroline veel gematigder, en schijnt men daar, voor het tegenwoordige, aan geen gewapenden aanval of weerstand te denken.

Frankryk.

PARYS, 7 February.

Het gastmaal, door den maarschalk Soult ter herinnering aan de belgische expeditie gegeven, is allermoesterrijkt geweest. Behalve de hertogen van Orleans en Nemoers, hebben de maarschalken, een aantal generaals, en al de leden der wetgevende kamers hetzelfde met hunne tegenwoordigheid vereerd.

— De Temps bevestigt, dat de graaf St. Aulaire het gezantschap te Weenen heeft op zich genomen, en binnen veertien dagen daarheen zal vertrekken.

— De verjaardag van den 21 januarij is in vele steden en gemeenten op eene godsdienstige en stigende wijze gevierd.

— Mevrouw Stylite de Kersabich, de getrouwe vriendin en gezellin van de hertogin van Berry, die met H. K. H. te Nantes gevat, naar het fort te Blaye overgebracht en van daar weder is weggevoerd om geregelyk vervolgd te worden, is, als daartoe geen termen zijnde, geheel vrijgesproken en op vrije voeten gesteld.

— De geranten van Pruisen en België hebben heden morgen eene conferentie met den minister van buitenlandsche zaken gehad.

— De benoemde bisschoppen van Langres, Verdun en Beauvais hebben dezer dagen hunne retraites begonnen, om op zondag den 10 gewijd te worden.

— Overal waar de cholera-morbus verwoestingen heeft aangerigt, zijn voor de roomsch-katholieke geestelijken gelegenheden geopend, de wonden zoo veel mogelijk te heelen. Te Montmartre bij Parijs zijn door de slagtoffers van de ziekte een twintigtal wezen achter gelaten, tot welker onderhoud geene fondsen voor handen zijn; de pastoor van die gemeente beijvert zich voor het onderhoud der kinderen te zorgen, de zoogenaamde mensche-lievende wijzeeren denken op zulke kleinigheden niet, hunne pogingen strekken meer om het menschedom gaarn te verbeteren en bemoeijen zich met geene onbeilen.

— De heer *Hurtault*, die met *Chatel* zich vereenigd had en te Boulogne de zoogenaamde katholieke godsdienst uitoefende, begint dagelijks meer van zijn crediet te verliezen. Hij heeft de danszaal, waarin hij de gezelschap uitoefende, moeten verlaten. *Ansau* beschuldigt hem dat hij alle de leerstelsels van het christendom heeft verzaakt, zonder tevens te bedenken dat hij dagelijks zelfs ten deze verandert.

— Naar *l'Emancipation* verzekert, heeft de zending van den baron *J. d'Hoogvoort* naar Duitschland, werwaarts dezelve onlangs is vertrokken, een staatkundig doel, van welken aard wordt echter door gemeld blad verzwegen.

— De *Moniteur* houdt het bericht dat de generaal *Magnan*, in het verleden jaar uit Frankrijk gekomen, tot kommandant der 6de militaire divisie, waarover de generaal *Nielon* bevel voerde, benoemd is geworden.

— De gewezen hertog *Karel* van Brunswijk bevindt zich sedert eenige dagen in de omstreken dezer stad en heeft, zoo men zegt, het voornemen zich alhier te vestigen; de geranten van Engeland en Hannover zouden de bedenkingen hier tegen vroeger ingebracht, hebben teruggetrokken, daar de duitsche bondvergadering genoemden vorst, op voorstel der beide mogendheden, binnen kort onder curatele zoude stellen.

— De koninklijke aanspraak, waarmede het engelsch parlement is geopend, heeft de hoop op eene spoedige schikking der belgische aangelegenheden merkelyk doen verlaanwen en zal waarschijnlijk heden eenen ongunstigen invloed op de prijzen der fondsen maken.

Heden (7 februarij) waren dezelve genoteerd: de 5 pCt. cont. 104,60; op tijd 104,30; de 3 pCt. contant 79,25; op tijd 79,70; Napels, renten cont. 89,50; op tijd 89,90; Spanje perpet. cont. en op tijd 65.

Belgie.

BRUSSEL, 6 Februarij.

Bij de afgevaardigden zijn woensdag de laatstelijk herkozen leden, voor de districten Antwerpen en Doornik, de heeren *Legrelle* en *Goblet*, zonder bedenkingen toegelaten. Aan de orde was de definitieve stemming over de provisionele credieten, ten bedrage van 7,500,000 franken voor de drie eerste maanden van dit jaar, waartoe werd overgegaan en het ontwerp door 53 van de 62 tegenwoordig zijnde leden werd aangenomen. De kamer vervolgens de beraadslagingen over het ontwerp betrekkelijk het legioen van wer hervattende, hechte ten laatste hare goedkeuring aan een voorstel van den heer *Tiecken de Terhoven*, dat het onderhavig onderwerp aan het onderzoek eener commissie zou worden opgedragen, die deswegens een rapport zou uitbrengen, en werd besloten tot zoo lang de zaak te laten berusten.

Het ontwerp voor een supplementair crediet, ten behoeve van den *Moniteur*, is gisteren door de afgevaardigden, na aanhooren van een deswegens uitgebragt rapport door de centrale sectie, eenparig aangenomen. Daarop werden de discussien geopend over het ontwerp van wet, waarbij voorgesteld wordt, het gouvernement tot het sluiten eener leening en de uitgifte van schatkist-bons te autoriseren. De minister van finantien poogde vooraf het ontwerp nader toe te lichten en te verdedigen tegen de aanmerkingen, door de centrale sectie in haar aan de kamer uitgebragt rapport, gemaakt. De meerderheid der leden, die vervolgens het woord voerden, verklaarden zich, althans vgor het oogenblik, tegen het sluiten eener leening. Nadat nog eenige redenaars hun gevoelen hadden te kennen gegeven, werd de voortzetting der discussie tot heden uitgesteld.

— Volgens *l'Independant* heeft het gouvernement eenige personen naar Parijs gezonden, ervaren in de kennis van de betrekkingen der beide landen, ten einde bij de debatten, die in de fransche kamers binnen kort over verscheiden vraagstukken be-

treffende de douane moeten worden geopend, het fransch bestuur, in het belang van den belgischen handel, voor te lichten, ter aanzien van het tarief over den invoer van belgische steenkolen, ijzer, beesten, linnen, enz. Een ander oazer dagbladen, den maatregel toepijchende, vraagt niet zonder reden, waarom men de namen dezer ervaren mannen niet kenbaar en daarmee aan het openbaar gevoelen onderworpen heeft.

— De beide ter hoogte van het fort de Parel aangehouden handelvaartuigen zijn doorgelaten en in het bassin te Antwerpen binnengekomen.

Van den 9.

De afgevaardigden hebben gisteren de discussie over het ontwerp tot het sluiten eener leening en de uitgifte van schatkist-bons voortgezet, en ten laatste, nadat een aantal leden daarvoor nog het woord gevoerd en onderscheidene amendementen hadden voorgelagen, op het voorstel van den heer *Mecus*, besloten, al de voorgedragen amendementen aan het onderzoek eener commissie te onderwerpen, die deswege bij de kamer een rapport zal moeten uitbrengen.

Bij den senaat was aan de orde het rapport der commissie van onderzoek over de provisionele credieten. De heer *Vilain XIII* die hetzelfde uitbragt, stelde uit dierzelfer naam de aan-neming voor, alhoewel betreurende dat men verplicht was, door de late aanbieding der budjetten, wederom tot voorloopige credieten de toevlugt te nemen. De senaat daarop onmiddellijk tot de discussie van het ontwerp overgaande, deed ook thans de heer *Goblet*, even als bij de afgevaardigden, eene soort van staatkundige mededeeling. De minister zeide hoofdzakelyk, dat er sedert de opening der zitting geen diplomatische daadzaak was vervuld geworden; de sedert verkregen resultaten waren de gevolgen van vroegere overeenkomsten. De inneming der citadel en de aftogt der Franschen, waren voor de algemeene rust twee belangrijke gebeurtenissen; de eerste regtvaardigde het vertrouwen van België in de jegens hetzelfde aangegane verbindtenissen, de tweede stelde de mogendheden gerust, omtrent de inzigten van Frankrijk. De bemagtiging der citadel had eindelijk eene talryke bevolking, van den gestadigen komer, waarin zij twee jaren verkeerd had, bevrugd; het gouvernement wenschte zich zelve geluk, daartoe te hebben kunnen bijdragen, zonder dat er de rampen, die men er immer van dachtte, op gevolgd waren, terwijl van de andere zijde de zedelyke uitwerking, bij den vreemden en vooral in Holland daardoor te weeg gebragt, niet te miskennen viel. 't Was echter in den tegenwoordigen staat van zaken niet te verwonderen dat men de bevestiging verlangde, dat het belgisch gouvernement steeds gezind bleef 's lands regten te verdedigen, waarom hij zich bejverde te verklaren, dat hetzelfde geene andere verbindtenissen had aangegane, dan die uit den inhoud, den geest en de ratificatie der 24 art. voortvloeiden. België zou geene concessien dan tegen billijke compensatie doen. Zoo voorts de taal van een der mogendheden, bondgenoot van België, in de nationale vertegenwoordiging deze week gehouden, al geene oplossing der hollandsch-belgische kwestie aankondigde, zij droeg toch het geruststellend kenmerk, hetwelk men steeds in den laatsten tijd in al de handelingen der twee gouvernementen (Frankrijk en Engeland) had opgemerkt. Men mogt dan vrij allen twijfel en onzekerheid, die de tegenpartij zoo wel diende, laten varen; het gold nu geen protocollen meer, er bestonden er geen meer — zeide de heer *Goblet*, — zij waren door het tractaat van 15 november vervangen; dit tractaat was het buitenlandsch staatkundig charter van België geworden, men had daaraan en het omborgo en de inneming der citadel te danken, alsmede dat de overige mogendheden stille aanbouwers waren gebleven. De minister gaf dit een en ander aan het nadenken over van de leden, die zeker gevoelen zouden, dat het gouvernement, te midden van zulke gewichtige gebeurtenissen, zich over den door hetzelfde te volgen weg niet uitslaten kon. De leden schenen met deze verklaring van den minister genoeg te nemen, immers niemand vroeg het woord en het ontwerp werd met eenparige stemmen der 30 tegenwoordig zijnde leden aangenomen.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 11 Februarij.

Bij eene missive van den 27 januarij jl., heeft Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken den heeren gouverneurs uitgenoodigd, om hem dadelijk na den geheelen afloop, zoo van de inschrijvingen voor den landstorm, als van het onderzoek naar de redenen van vrijstelling van denzelfden te willen bekend maken met het juiste getal der ingeschrevenen, hetwelk de daarvoor geopende registers hebben opgeleverd, alsmede met de uitkomst van het onderzoek naar de redenen van vrijstelling. De minister verlangt nu niet slechts alleen het totaal bedrag te kennen, maar ook, naar aanleiding van art. 17 van Zr. Ms. besluit van den 23 november 1832, No. 11, het getal der ongehuwden en weduenaars zonder kinderen, en het getal der weduenaars en gehuwden met kinderen, alsmede dat der vrij-

willigens; terwyl de Exc. met opzigt tot het onderzoek naar de redenen van verstelling, het resultaat wenscht te vernemen. Het welk daartoe ten aanzien van het bedrag van elke categorie in het bijzonder, zal zijn voortgevoerd.

— Uit een algemeen overzicht van slands geldmiddelen tot 1° januarij blijkt, dat het dienstjaar 1831 een nadeelig slot, of tekort heeft opgeleverd van f 6,125,129, welke veroorzaakt is: 1° door het verschil tusschen de begrooting der staatsuitgaven en de raming der middelen, welke tot derselver bestrijding bij de wet van 13 juni 1831 zijn aangewezen, te weten; de begrooting der uitgaven, gewoon f 40,750,000, buitengewoon f 46,600,000, onvoorziene uitgaven f 500,000, te zamen f 87,850,000; raming der inkomsten, gewoon f 40,368,599 en buitengewoon f 46,431,360,27, te zamen f 87,299,959,27, hetgeen alzoo een tekort van f 550,890,73 oplevert, en 2° door hetgeen de middelen minder hebben opgebracht, dan het deswege geraamde, gewoon f 424,510,50%, buitengewoon f 5,150,578,23%. Destijds was van de geldleening, bij de wet van 22 november 1830 uitgeschreven, ten bedrage van f 14,000,000, die bij de wet van 14 december 1831 nog met f 1,000,000 is verhoogd, en de ontvangsten f 14,230,500,16, en bleef er alzoo nog f 719,499,84 van die leening te innen. Aan schatkist-bijjetten is tot dien tijd toe werkelijk f 15,000,000 gecreëerd, en aan vrijwillige giften, ten behoeve van het vaderland, was ontvangen f 561,131,58. In de vrijwillige leening, daargesteld bij de wet van 13 april 1831, van 42 millioen, is ingeschreven f 21,102,400, en in die van 20 juni 1831, van 38 millioen, is ingeschreven f 18,071,100. Het totaal der inschrijvingen heeft alzoo beloopten f 39,173,500; doch na afschrijving van kosten van courtois administratie, als anderszins, werkelijk f 35,084,891,25.

— Uit Gravenhage wordt van den 8 dezer gemeld: Gisteren is het onderzoek der gewijzigde ontwerpen, op de brandstoffen in de afdeelingen der tweede klasse afgelopen. Heden houdt men zich met het ontwerp eener nieuwe wet op het personeel bezig.

— Het ijs, waarmede onze hoofd-rivieren bezet zijn geweest, is thans geheel afgedreven, zonder aan de dijken eenigen schade van belang te hebben toegebracht. De scheepvaart is dan ook overal op onze rivieren wederom begonnen.

— Te Jutphaas, een dorp van Utrecht, heeft laatstleden maandag den 7 dezer, het volgend droevig ongeluk plaats gehad. Een boerenwagen, met een huif overdekt, reed omstreeks tien uren van Utrecht met een twaalfstal militairen, verlofgangers, die naar hunne korpsen terugkeerden. Van de brug te Jutphaas rijdende, braken de strengen, de paarden gingen door en de wagen reed achteruit het water in. De voerman en een paar militairen hadden ter nauwernood tijd van den wagen te springen; nog eenige anderen werden gered, doch vijf militairen zijn daarbij ongelukkig verdronken.

— Men schrijft uit Zwolle, van den 7 februarij: Bij de tegenwoordige tijdsomstandigheden, terwijl zoo menig huisgezin, waaraan de echtgenoot, in dat tijd, als plaatsvervanger is uitgetrokken, in de zekere veronderstelling dat in de behoefte van de zijnen, gedurende den diensttijd, zoude zijn voorzien, in groote armoede is gedompt, door dien de gereplaceerde of doornijwil of een andere redenen, zich onttrekt aan de nakoming van het tusschen hem en zijnen plaatsvervanger aangegane contract, moet het van zeer veel belang geacht worden te vernemen, dat bij eene der regthaken van eersten aanleg in deze provincie, dezer dagen een vonnis is gegeven, tusschen eenen plaatsvervanger als vischer en eene gereplaceerde als aangeklaagd wegens het niet voldoen der bij contract bedongene gelden.

Bij dat vonnis is verstaan, dat de gereplaceerde alnog aan den plaatsvervanger zal hebben te voldoen, al de, tot op dat tijdstip, nog achterstallige remplacementgelden, dat het tusschen hen aangegane contract zal zijn nietig, en ten gevolge van dien, de gereplaceerde zal verpligt en gehouden zijn, voor den plaatsvervanger dienot te treden.

Dit vonnis, zoo geheel in het belang der boven bedoelde huisgezinnen geweest zal voorzeker niet weinig medewerken om de meer nauwkeurige nakoming der contracten van plaatsvervanging te bevorderen.

— Uit Zeeland schrijft men dat de vloot, die thans in het dok te Vlissingen ligt, door het aanhoudend zachte weder, al spoedig hare positie op de Schelde zal hervatten en ten gevolge daarvan de communicatie met de boven-Schelde hersteld worden.

— Uit berichten van België blijkt, dat onder de belgische troepen vierhonderdjarige verloven aan 10 tot 20 man van elke compagnie worden verleend.

— Berichten uit Londen van den 5, in den laten avond, geven hoop, dat, ten gevolge van eene op dien dag gehoudene conferentie, de zoogenoemde hollandsche kwestie eene meer bevredigende landing aanpakt.

— Uit Konstantinopel schrijft men van den 14 januarij, dat

aldaar steeds de grootste rust heerschte, en men zich vleede dat binnen weinige dagen de vrede met *Mohemet-Ali* zoude gesloten zijn. De fransche zaakgelastigde, de heer *Varene* had zich naar het leger van *Ibrahim-Lassa* begeven, en was met voorstellen van vrede terug gekomen. De egyptische veldheer verlangt dat aan zijnen vader het gouvernement van Syrië worde afgestaan, en dat de Porte voor een gedeelte in de kosten van den oorlog zal bijdragen. Daarentegen zoude *Mohemet-Ali* de opperbeerschappij van den sultan erkennen, en deze eene jaarlijksche schatting betalen. De Porte deze voorstellen hebbende aangenomen, zouden turksche commissarissen naar het leger vertrekken en den vrede onderteekenen.

— De geschillen in Mexico zijn na eenige gevechten bijgelegd. Tusschen de generaals *Pedrazo*, *Bustamente* en *Santa Anna*, is een verdrag gesloten, dat door het congres den 14 december bekrachtigd is geworden. De generaal *Bravo* zal waarschijnlijk president worden. Hij is zeer gezien en moet de noodige bekwaamheden voor dien post volmaakt bezitten.

— In een verslag van de maatschappij tot wering der onmatigheid in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, wordt een schrikbarend tafereel opgehaald van de gevolgen van het gebruik van sterken drank. Twintig à dertig duizend menschen sterven er jaarlijks in de Vereenigde Staten ten gevolge van buitensporigheid in den drank, terwijl meer dan 100,000 er door tot ziekte en armoede zijn vervallen. Het getal der armen, bijna allen door den drank tot de uiterste ellende vervallen, in de gasthuizen te Philadelphia opgenomen, beliep in 1823, 4908; in 1824, 5251; - in 1825, 4393; - in 1826, 4272. De gasthuizen van het verbeterings-gesticht te New-York bevatten ongeveer 2000 personen, verarmd of ziekelijk ten gevolge van hunne onmatigheid.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

13. Bij de Gebrueders **LANGENHUYSEN**, te 's Bosch, is van de Pers gekomen en wordt verzoond:
- 1 O D E, ter gelegenheid van het **J U B I L E**, vanguard door dezen Allerheiligsten Vader **Paus Gregorius XVI** Prijs 20 cents.
  - 2 **BEKNOPTE GESCHIEDKUNDIGE VERHAAL** van het beroemd **Mijakel**, waarmede God de Stad **Amsterdam** heeft vereerd en verheven; voorzien van Kerkelijke goedkeuring van den Hoog Eerw. Heer **A. Antonucci**, *Vice Sup. Miss.* Holl. Prijs 10 cents.
- Ook zijn Herdrukt en worden met goed succes gedebiteerd:
- 1 **GESCHENK** voor de **J E U G D** bij hunne eerste H. Communie, door den Eerw. Heer **MEYNERS**.
  - 2 **NOODZAKELIJKE GESTELTE NIS** om met vrucht het H. Sacrament van Boetvaardigheid te ontvangen.
  - 3 **GEBED** om eene **G O E D E N UITSLAG** voor de zaak der **E E U W I G H E I D**.

BEKENDMAKING.

14. Men verlangt in een aanzienlijk Dorp, in de Provincie **Noord-Brabant**, op zeer aanneemelijke voorwaarden een **HUIS ONDERWIJZER**, den Roomsch-Katholiken Godsdienst belijdende, en van een goed en zedelijk gedrag, die bekwaam en genegen zoude zijn, om onderwijs te geven aan drie Kinderen in de **Nederlandsche en Fransche Talen**. Adres met vrachtenje brieven, of in persoon aan den Directeur der Posten te **Rosendaal** in **Noord-Brabant**.

PRIJS DER BEURSEFFECTIEN.				
AMSTERDAM, den 8 February.				
NEDERL. Werkel. Schuld.	à 2 1/4 pCt.	44	à 45	44 1/2
— Uitgestelde schuld		5 1/16	à 1 1/16	1
— Kansbiljetten		17 1/4	à 17 3/4	17 1/2
— Recepis. geldl. 1830, à 5 pCt.		94 1/4	à 95 3/4	95 1/2
— Schatk. bilj., groote " 6	"	100	à 100 1/4	
— Vrijwillige Geldleening " 6	"	99 1/4	à 100	99 1/2
— Nieuwe Idem 1832 " 5	"	82 3/4	à 84	83 1/2
— Amortisatie-Syndikaat " 4 1/2	"	74 1/2	à 75 3/4	74 3/4
— Dito, dito " 3 1/2	"	58 1/4	à 58 3/4	58 1/2
— Handel-Maatschappij " 4 1/2	"	83 1/2	à 84 1/4	84 1/4
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek " 3	"	78 3/4	à 79 1/4	78 1/2
RUSLAND Bij Hops en G.	" 5	95 1/4	à 95 3/4	95 3/8
— Bij dezelfde 1828 en 29 " 5	"	97	à 97 1/2	97 1/2
SPANJE Cert. Amsterdam. " 5	"	60 1/4	à 61 3/4	61
— dezelfde. " 3	"	37 1/2	à 38 1/4	37 5/8